

Sumaris 'interrupti'

Xavier Vinader

"Conec Carlos Bueren des de fa anys i em consta que la seva decisió no té res a veure amb la possibilitat de guanyar molts més diners. És, com Baltasar Garzón, García Castellón i alguns altres, un jutge 'a la italiana'. D'aquells que creuen en la seva feina i es deixen les banyes en totes les coses que toquen."

El jutge Carlos Bueren ha dit prou, ha penjat la toga i ha demanat una excedència. El Jutjat Central d'Instrucció número 1 de l'Audiència Nacional ha quedat, momentàniament, sense titular. Bueren anirà a treballar al prestigiós despatx dels advocats Rodrigo Uria i Aurelio Menéndez –especialitzats en temes mercantils– i totes les causes que instruïa fins ara passaran a mans del seu company Baltasar Garzón. El terrabastall pot ser gros.

Carlos Bueren és un excel·lent jutge –li ve de família– que porta 18 anys en la carrera judicial i 9 al davant del jutjat número 1 de l'Audiència Nacional. Durant aquest temps ha realitzat importants investigacions judicials, com el cas de la cooperativa Sokoa –amb mig centenar d'encausats i on es va descobrir bona part de l'entramat d'organitzacions perifèriques d'ETA–, els segrests dels industrials Emiliano Revilla i Julio Iglesias Zamora o els mecanismes de cobrament de l'anomenat impost revolucionari. També ha protagonitzat espectaculars accions contra el narcotràfic, com l'operació "Pitón" –que va desbaratar les més importants xarxes de haixix que passaven per Andalusia–, el cas del *búnquer* de Cubelles –el desembarcament de tones de cocaïna colombiana a la costa catalana– o l'embargament de 36 tones de haixix fa tan sols tres setmanes. Els últims sumaris que tenia sobre la taula eren el del segrest i l'assassinat dels refugiats bascos José Antonio Lasa i José Ignacio Zabala –en què semblen implicats alguns agents antiterroristes de la caserna d'Intxaurrenondo–, el segrestament d'Aldaya i l'extradició d'Eugenio Etxebeste, "Antxon", el dirigent etarra confinat a Santo Domingo.

Conec Carlos Bueren des de fa anys i em consta que la seva decisió no té res a veure amb la possibilitat de guanyar molts més diners. És, com Baltasar Garzón, García Castellón i alguns altres, un jutge "a la italiana". D'aquells que creuen en la seva feina i es deixen les banyes en totes les coses que toquen. Bueren no és un home amant de llençar la tovallola fàcilment, ni de deixar els sumaris *interrupti*, ... és senzillament un jurista cansat de patir les tensions de l'exercici jurisdiccional i fart de donar un dia darrere l'altre –amb pocs mitjans, molt pocs mitjans– una resposta legal i processal a problemes molt difícils.

Al jutge Bueren mai li ha fet gràcia sortir en els papers periodístics, però la porta del seu despatx sempre ha estat oberta per als informadors seriosos que necessitaven contrastar les seves dades. Temps enrere em va demanar que col·laborés en una investigació judicial relacionada amb una xarxa de narcotràfic i no li vaig

Carlos Bueren ha penjat la toga. Les causes passaran a mans de Garzón.

dir que no. Sabia perfectament que això m'impedia publicar tot una colla d'informacions de què ja disposava en aquells moments, però els seus arguments em varen convèncer. Al llarg de la meua carrera professional, he tingut diferents topades amb representants de la magistratura, però Carlos Bueren es va comportar sempre amb una correcció extrema.

"Mira, si escrius el que saps, el sumari no acabarà bé –recordo que em va dir–. Només et demano que m'ajudis i que tinguis una mica de paciència". Tenia tota la raó i li vaig fer cas.

Carlos Bueren i Baltasar Garzón es varen "inventar" la figura del "penedit" del narcotràfic quan, en aquest país, una cosa així era impensable. Ells dos varen convèncer una colla de gent perquè buidessin el pap confiant tan sols en la seva paraula. Els varen donar protecció, seguretat econòmica i van fer tot el possible per millorar la seva situació jurídica, però també es varen desgastar molt en aquella batalla. De vegades, semblaven una mena de croats lluitant contra un aparell antediluvià.

Els últims temps han estat molt durs per a gent de la fusta de Carlos Bueren. I no tan sols per les pressions de tot tipus, el setge de la premsa o la manca de mitjans amb què es veuen obligats a treballar els jutges de l'Audiència Nacional. Sinó perquè, en els seus despatxos s'escolten i es veuen moltes coses esgarifoses. I això, a la millor, és el que ha motivat que el jutge Bueren pengés la toga.